

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **Ing. J. F.**, nar. X., Š., Zvolen, so správkyňou konkurznej podstaty **JUDr. D. V.**, K., Banská Bystrica, **o konečnej správe**, na odvolanie správkyne konkurznej podstaty proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46K/90/2005-188 z 29. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46K/90/2005-188 z 29. apríla 2009 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým uznesením schválil konečnú správu s nasledovnými zmenami:

- I. Celkové príjmy v konkurze schvaľuje vo výške 3 319,67 Eur, z toho suma získaná speňažením konkurznej podstaty 3 319,39 Eur a inak získané príjmy 0,28 Eur.
- II. Pohľadávky proti podstate – náklady na správu, speňaženie konkurznej podstaty vrátane súdneho poplatku za konkurzné konanie schvaľuje vo výške 265,98 Eur.
- III. Vyúčtovanú odmenu správkyne konkurznej podstaty neschvaľuje. Odmenu správkyne konkurznej podstaty určuje čiastkou 834,83 Eur.
- IV. Výdavky správkyne konkurznej podstaty schvaľuje vo výške 71,91 Eur.
- V. Konečnú správu v časti IV. neschvaľuje. Určuje sumu na rozdelenie konkurzným veriteľom vo výške 2 146,95 Eur.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu 21. januára 2009 konečnú správu o speňažení majetku a vyúčtovanie svojej odmeny a výdavkov. Po zverejnení konečnej správy žiaden z účastníkov nepodal voči nej námietky. Súd prejednal konečnú správu podľa § 29 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) na pojednávaní, v časti príjmy konkurznej podstaty ju schválil, rovnako v časti náklady na správu a speňažovanie konkurznej podstaty. Pokiaľ ide o odmenu správkyne, ktorú si vyúčtovala vo výške 987,52 Eur vrátane dane z pridanej hodnoty, túto súd neschválil a priznal jej odmenu vo výške 834,83 Eur vypočítanú podľa § 8 ods. 5 ZKV a § 6 a § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. s odôvodnením, že podľa § 7 ods. 3 cit. vyhlášky, ak správca konkurznej podstaty je platiteľom DPH, konkurzná odmena sa nezvyšuje o daň z pridanej hodnoty. Nesúhlasí s názorom správkyne, že toto ustanovenie je v rozpore so znením zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, ktorý neobsahuje žiadne pravidlá na určenie výšky odmeny konkurzného správcu a neupravuje ani výšku žiadneho iného druhu príjmov. Ide o daňový zákon, ktorý upravuje tzv. nepriamu daň, pre ktorú je charakteristické, že daň síce odvedie príjemca plnenia, ktorý je povinný sám si ju vypočítať a odvieť správcovi dane, ale zaplatí ju v cene odberateľ služby. Ide o daňový zákon, ktorý ohľadne príjmov upravuje len otázky ich zdanenia daným druhom dane. Vyhláška naopak neupravuje žiadne daňové otázky. Ani pravidlo obsiahnuté v § 7 ods. 3 nie je úpravou zdaňovania daňou z pridanej hodnoty, ale úpravou výšky odmeny správcu konkurznej podstaty pre ten prípad, ak odmeňovaný správca je platiteľom tejto dane. Z toho vyplýva, že každý z týchto právnych predpisov upravuje rozdielny okruh vzťahov, takže medzi nimi nemôže dôjsť k vzájomnému rozporu. Z výkladu § 6 a § 7 vyhlášky vyplýva, že pri stanovení výšky odmeny bola zohľadnená možnosť, že jej príjemca môže byť platiteľom DPH. Okrem toho, štát tým, že osobám ukladá povinnosť platiť dane, tieto osoby nediskriminuje a nedochádza tým ani k zásahu do Ústavou zaručených práv.

Súd nemohol vyhovieť návrhu správkyne, aby sa obrátil na Európsky súdny dvor s predbežnou otázkou, či sa k odmene správcu, ktorý je platiteľom DPH, pripočíta táto daň, pretože ide o rozhodnutie o výške odmeny správcu, ktoré nezávisí od výkladu komunitárneho práva. Z článku 234 Zmluvy o založení európskeho spoločenstva vyplýva, že predbežnou otázkou, o ktorej je kompetentný rozhodnúť výlučne Európsky súdny dvor, je buď otázka výkladu alebo platnosti komunitárneho práva s cieľom zabezpečiť jednotný výklad a uplatňovanie komunitárneho práva vo všetkých členských štátoch EÚ. Pokiaľ správkyňa

poukázala na Smernicu Rady č. 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku zmenou zákona o DPH, v tomto konaní nevznikla potreba výkladu žiadneho z jej ustanovení. Nejde o otázku zdaňovania odmeny správkyne, ale o určenie jej výšky.

Správkyňou vyúčtované výdavky pozostávajúce z cestovných náhrad za cesty spojené so správou a speňažením podstaty vo výške 71,91 Eur súd schválil, ale nemohol schváliť paušálnu náhradu kancelárskych potrieb a telekomunikačných služieb vo výške 1 000 Sk, pretože ZKV paušálne náhrady nepozná a výdavky treba v konečnej správe vyúčtovať, čo správkyňa neurobila. S prihliadnutím na uvedené zmeny potom súd určil sumu na rozdelenie konkurzným veriteľom vo výške 2 146,95 Eur.

Proti výroku tohto rozhodnutia, ktorým súd neschválil vyúčtovanú odmenu správkyne konkurznej podstaty a určil ju čiastkou 834,83 Eur, podala správkyňa konkurznej podstaty odvolanie. Nesúhlasí s tým, že súd jej nepriznal 19% DPH z nevyplatenej časti odmeny s odkazom na vyhlášku č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Poukázala na relevantné ustanovenia zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení, z ktorých vyplýva, že protihodnota, ktorá je prijatá od príjemcu plnenia za dodanie služby, obsahuje aj daň z pridanej hodnoty; pre potreby základu dane sa protihodnota o túto daň znižuje, ale cena služby sa príjemcovi plnenia musí vyúčtovať aj s daňou z pridanej hodnoty. Názor súdu, že vyhláška nie je v rozpore s týmto zákonom, je nesprávny, lebo vyhláška ako všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily stanovuje iné podmienky určenia protihodnoty za dodanú službu. Považuje za neudržateľný právny stav, keď podľa vyhlášky sa odmena nezvyšuje o DPH, ale podľa zákona ju správca štátu platiť musí. Nesúhlasí ani so záverom súdu, že rozhodnutie o určení výšky odmeny správkyne nezávisí od výkladu komunitárneho práva, pretože vyhláška zasahuje aj do otázky DPH, keď neumožňuje odmenu o túto daň navýšiť. Znamená to, že správca je diskriminovaný a dodatočne zdaňovaný a tiež ukrátený na nepriznaný DPH k odmene. Vyhláška je preto v rozpore so Smernicou a súd by sa mal obrátiť na ESD s predbežnou otázkou. Vzhľadom na uvedené navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť za použitia výkladu právnych noriem súladného s Ústavou SR. Záverom uviedla, že v inom konkurznom konaní podala ústavnú sťažnosť vo veci nepriznania DPH k odmene správcu a Ústavný súd SR ju uznesením z 03. 09. 2008 prijal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý správkyňi konkurznej podstaty priznal odmenu bez požadovaného navýšenia o daň z pridanej hodnoty. Rozhodnutie sa opiera predovšetkým o ustanovenie § 7 ods. 3 vyhlášky, podľa ktorého, ak je správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, konkurzná odmena sa nezvyšuje o daň z pridanej hodnoty. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti iba dopĺňa nasledovné: Kto je daňovníkom a aké dane platí, upravujú daňové predpisy, pričom oprávneným na ich prijatie je štát. Ak je správca konkurznej podstaty platiteľom dane z pridanej hodnoty, nemôže svojou daňovou povinnosťou zaťažovať konkurznú podstatu. V tomto smere ide o ustálenú judikatúru súdov, vrátane súdu najvyššieho, kde takto rozhodujú všetky senáty bez výnimky.

Rovnako považuje za správne dôvody, pre ktoré súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnený návrh správkyne na predloženie predbežnej otázky Európskemu súdnemu dvoru, ktorou by mal byť riešený údajný nesúlad medzi vyhláškou a Smernicou a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. júna 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.